

Michel Houellebecq

Osztozkodás

[RÉPARTITION – CONSOMMATION]¹

I.

A vér a hasfalon át vájta ki magát,
az előzmények adtak rá okot,
eltérő igazságok szülik a vitát,
a szerelmes szó hagyhat csak nyomot.

A szomszédom elhagyta a lakásomat,
a konyhásnő megérkezett.
Ha magamnak vettem volna bútorokat,
nem történnének mindezek.

De minden történésre van okunk,
Jean egy macskaszembe vájta a kést.
Sodródó monádokat alkotunk;
osztokodásért boldog lebegést.

II.

A mikrók közepére rejtik el.
A fogyasztók sorsa kikalkulálva,
minden pillanatra figyelni kell,
mert minden hibának túl nagy az ára.

Felírtam magamnak ma, hogy
holnap kell mosogatószer, hiszen
én is csupán ember vagyok:
az olcsóbb szemeteszákot veszem.

Az életem állandó libikóka
a boltban, mert hiába haladok,
mindig egy lesz az indulási pontja,
csábítóak a színek, illatok.

Pult mögött álló, bajszos hentesek
mosolyognak mint a ragadozók,

---

1 A fordítást Tótfalusi Ágnes lektorálta.

a kerek arcuk foltokkal fedett:
csillogó szemekkel behódolok.

III.

Egy kóbormacska mellett mentem el,
üveges szemmel néz előre.
A macska a poros utcán hever,
rovarok másznak ki belőle.

Fiatal oroszlánfóka a térded,
ráfeszül a neccharisnya, ahogy
akarom az az, ahogyan te kéred:
a hiány az éjszakában ragyog.

Egy öreg proletárt látok, de haladok
tovább; keresi az eltűnt fiát,
a biztosítótól a már hitehagyott
forradalmárok sírhelyein át.

Asztalok közt cikázik a szemed
mint csó, egy tankfedélzeten,
volt, amikor kívántalak, lehet,
de nekem most lett elegendem.

SZEDER H. RÉKA FORDÍTÁSA

